

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/70/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010089
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2217010089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného H. N., pre pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 12.04.2017 sp. zn. 4T/23/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.10.2017 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o upustení od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Trestného zákona.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný H. N., nar. XX.XX.XXXX v W. Z., bytom O. W. Z.

odsudzuje:

pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12.04.2017 sp. zn. 4T/23/2017 a podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa bol obžalovaný H. N. uznaný za vinného z pokračujúceho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. c/, z toho v bode č. I. prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

I/ dňa 16. septembra 2016 v čase okolo 10.00 hod. na D.. M. V. v W. Z. na chodníku pri pizzerii, držiac v ľavej ruke držal pero na tuš striebornej farby o dĺžke 12,5 cm, sa slovami „ Zapichnem aj Teba ako aj Tvojho buzerantského syna!“, vyhrážal zabitím bývalej družke - poškodenej O. U., čím u nej vzbudil obavu o život,

II/ dňa 16. septembra 2016 v čase okolo 13.00 hod. sa vo dvore polyfunkčnej budovy súpisného čísla XXX/XX na C. ulici v W. Z. slovami „Aj tak Ťa dnes zabijem!“ vyhrážal zabitím bývalej družke - poškodenej O. U., čím u nej vzbudil obavu o život,

III/ dňa 16. septembra 2016 v čase okolo 19.30 hod. sa vo dvore polyfunkčnej budovy súpisného čísla XXX/XX na C. ulici v W. Z. slovami „Pod' dole, aj tak Ťa dnes zabijem!“, ktoré dvakrát za sebou zopakoval, vyhrážal zabitím bývalej družke - poškodenej O. U., čím u nej vzbudil obavu o život.

Za to okresný súd podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/179/2011 zo dňa 04.03.2015, právoplatný dňa 18.10.2016.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 12.04.2017 v zmysle § 257 odsek 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie tak, že po poučení o jeho právach vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a ľutuje svojho konania. Po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe prokurátor žiadal takéto vyhlásenie obžalovaného prijať.

Okresný súd následne vyhlásenie obžalovaného prijal.

K výroku o treste okresný súd uviedol, že z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný bol v minulosti 10-krát súdne trestaný, pričom niektoré jeho predchádzajúce odsúdenia už má zahľadené.

Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/179/2011 zo dňa 04.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/45/2015 zo dňa 18.10.2016 pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona k nepodmienečnému súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/19/2013 zo dňa 06.03.2013. Obžalovanému bol súčasne uložený i trest prepadnutia veci. Následne po citácie ustanovenia § 44 a § 43 Trestného zákona uviedol, že obžalovaný pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania spáchal dňa 16.09.2016, za zločin nebezpečného vydierania podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona bol právoplatne odsúdený dňa 18.10.2016, vykonanie tohto trestu došlo 15.03.2017 na základe uznesenia Okresného súdu v Dunajskej Strede kedy súd po podaní obžaloby podľa § 238 odsek 3 Trestného poriadku o väzbe obžalovaného rozhodol tak, že obžalovaného prepustil z väzby na slobodu s tým, že ihneď ho dodal do výkonu trestu odňatia slobody v jeho ďalšej trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/179/2011 na základe právoplatného uznesenia Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/45/2015 zo dňa 18.10.2016. To znamená, že pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania obžalovaný spáchal dňa 16.09.2016 teda predtým, ako bol trest uložený skorším rozsudkom a to Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/179/2011 zo dňa 04.03.2015 uložený, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť 18.10.2016 na základe uznesenia Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/45/2015 zo dňa 18.10.2016.

Vzhľadom na to, že obžalovanému za zločin vydierania bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ako i trest prepadnutia veci, tento trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom považoval na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného ako páchatel'a za dostatočný a preto podľa § 44 Trestného zákona mu upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona. Zároveň uviedol, že o náhrade škody pre poškodenú O. U. nerozhodol, nakoľko poškodená si nárok na náhradu škody voči obžalovanému neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ihneď po vyhlásení rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor č.l. 142 v neprospech obžalovaného vo výroku o upustení od uloženia ďalšieho trestu.

Obžalovaný a obhajca obžalovaného sa vzdali práva na podanie odvolania.

Okresný prokurátor písomne zdôvodnil odvolanie v rozsahu č.l. 148-149 spisu keď uviedol, že trest uložený okresným súdom nepovažuje za zákonný a to z dôvodov, že v ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona sú taxatívne uvedené všetky konkrétne okolnosti na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Ide najmä o spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúca, poľahčujúca okolnosť, ako i osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Poukázal na to, že osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pri hodnotení osoby konkrétneho páchatela treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania spoločnosti.

Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obžalovaného má veľký význam celkový spôsob života, správanie obžalovaného pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu. Zároveň poukázal na ustanovenia § 43, § 44 Trestného zákona, ktoré riešia upustenie od potrestania v prípadoch, kedy skôr uložený trest sa javí ako dostatočný.

Pri rozhodovaní o upustení od uloženia ďalšieho trestu treba uplatniť všetky zásady pri výmere trestu uvedené v § 34 Trestného zákona. Uvedenými ustanoveniami sa však okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného dostatočne neriadil.

Obžalovaný bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 1T/179/2011 zo dňa 04.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/45/2015 zo dňa 18.10.2016 za zločin vydierania podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov. Rovnako mu bol uložený trest prepadnutia uložený.

Uložený trest bol súhrnný a trest uložený rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 2T/19/2013 zo dňa 06.03.2013 bol zrušený.

V rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/19/2013 zo dňa 06.03.2013 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona. Je zrejmé, že u obžalovaného ide o závažného recidivistu u ktorého ani skoršie odsúdenia nevedli k náprave.

Závažnosť jeho konania zvyrazňuje skutočnosť, že bol poslednými rozsudkami uznaný vinným z násilnej trestnej činnosti a napriek tomu a najmä po tom, čo bol zo svojho konania odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/179/2011 zo dňa 04.03.2015 a predtým než uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť sa opätovne dopustil násilnej trestnej činnosti a to nebezpečného vyhrážania. Za danej situácie bol teda obžalovanému za 3 závažné násilné trestné činy uložený len 1 trest, teda trest, ktorý zároveň nie je ani na hornej hranici zákonom stanovenej sadzby za trestný čin vydierania.

V prejednávanom prípade hrozí obžalovanému za prečin nebezpečného vyhrážania uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v rozpätí od 6 mesiacov so 3 rokov. Ak by súd postupoval v súlade so zásadami na ukládanie trestov a prihliadol by na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a najmä na osobu páchatela, jeho

pomery a možnosť jeho nápravy, nevyhnutný by musel obžalovanému uložiť samostatný trest odňatia slobody v hornej polovici uvedenej trestnej sadzby. Z toho dôvodu sa nemôže stotožniť s odôvodnením rozsudku okresného súdu ohľadom upustenia od uloženia ďalšieho trestu nakoľko je evidentné, že na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a trest vo výmere 6 rokov za 3 závažné trestné činy nie je vzhľadom na vyššie uvedené dostatočne a je v rozpore so zásadami ukladania trestu.

V závere navrhol, aby krajský súd v zmysle ustanovenia § 321 odsek 1 písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede vo výroku o treste a aby v zmysle ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému H. N. uložil samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby so zaradením obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný sa k odvolaniu okresného prokurátora vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu v rozsahu č.l. 153-154 spisu keď uviedol, že s odvolaním prokurátora sa nemôže stotožniť, nakoľko súd I. stupňa od uloženia ďalšieho trestu upustil v medziach zákona, boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky na upustenie od ďalšieho trestu. Obžalovaný bol síce 10-krát súdne trestaný avšak na niektoré odsúdenia sa neprihliada má ich zahladené. Trest uložený skorším rozsudkom vo výmere 6 rokov má dostatočný, prevýchovný účinok tak ako to konštatoval aj súd I. stupňa a nie je potrebné mu uložiť samostatný trest. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa k spáchaniu prečinu nebezpečného vyhrážania dobrovoľne priznal, svoje konanie úprimne oľutoval navrhuje aby, odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/23/2017 zo dňa 12.04.2017 a odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, obhajcu a krajského prokurátora. Krajský prokurátor zotrval na písomnom odôvodnení odvolania a navrhol, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste, a aby v zmysle ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby so zaradením obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to s poukazom na to, že rozsudok súdu I. stupňa nie je správny a zákonný vo výroku o treste.

Obhajca obžalovaného sa taktiež pridržal písomného vyjadrenia k odvolaniu okresného prokurátora zo dňa 09.08.2017 a navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť, nakoľko predchádzajúci trest je postačujúci na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného. Obžalovaný sa pripojil k vyjadreniu svojho obhajcu.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená a to proti výrokom proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote stanovenej zákonom pričom dospel, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Preskúmaním trestného spisu krajský súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy pre rozhodnutie o treste a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania uvedených v ustanovení § 2 Trestného poriadku avšak tieto nesprávne vyhodnotil.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že :

? prokurátor Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede podal dňa 28.02.2017 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na H. N. a to pre pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. c/, z toho v bode l/ prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/

Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona;

? zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 12.04.2017 č.l. 140 až 142 vyplýva, že obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na to súd I. stupňa postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Pokiaľ sa týka skutkového stavu, obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prvého stupňa prijal, pričom odvolací súd v tomto smere nezistil žiadne chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 <. Trestného poriadku. Vzhľadom na nedostatok odvolania tento výrok ani vecne nepreskúmaval, keď mal za to, že nadobudol právoplatnosť prijatím vyhlásenia obžalovaného o jeho vine na hlavnom pojednávaní.

K uloženiu trestu

Krajský súd sa stotožňuje s právnym názorom vyjadreným v odvolaní okresného prokurátora, že súd I. stupňa pri jeho ukladaní resp. pri upustení od uloženia ďalšieho trestu v zmysle § 44 Trestného zákona pochybil, pretože účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona určil v rozpore s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona.

Taktiež prihliadol na skutočnosť, že obžalovanému v rozhodnutí Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn.1T179/2011 zo dňa 04.03.2015 nebol uložený trest na samej hornej hranici trestnej sadzby. Za trestný čin podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona bolo možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí 4 až 10 rokov to znamená, že trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený v trvaní šesť rokov bol uložený pri strednej hranici trestnej sadzby. Z toho dôvodu neboli splnené podmienky na upustenie od uloženia ďalšieho trestu v zmysle § 44 Trestného zákona za použitia § 43 Trestného zákona.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 43 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 44 Trestného zákona v prípade, ak prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42, môže súd upustiť od uloženia súhrnného trestu najmä vtedy, ak predchádzajúci trest považuje za celkom primeraný vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti alebo ak má za to, že súhrnný trest by mohol byť miernejší než skôr uložený trest, ako aj v prípade, ak bol skorším rozsudkom trest určitého druhu uložený na samej hornej hranici trestnej sadzby a v čase rozhodovania ešte nebol ani sčasti vykonaný. za dostatočný.

Podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1.

Podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

K osobe obžalovaného

· z registra trestov odvolací súd zistil, že doposiaľ bol 10-krát súdne trestaný,

· naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 04.03.2015 sp. zn. 1T/179/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 18.10.2016 sp. zn. 6To/45/2015 a to pre trestný čin podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ide o uloženie súhrnného trestu na základe ktorého bol zrušený rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 06.03.2013 sp. zn. 2T/19/2013,

· zo správny Sociálnej poisťovne č.l. 104 spisu odvolací súd zistil, že ide o invalidného dôchodcu.

Vo všeobecnosti je potrebné konštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov napríklad alternatívnych je spojený s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu odvolací súd prihliadol na všetky významné skutočnosti v zmysle § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona. Prihliadol na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti uvedené v § 36 a 37 Trestného zákona, ktoré vyhodnotil v zmysle ustanovenia § 38 Trestného zákona. V danom prípade odvolací súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) teda v danom prípade je rovnaký pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Trestná sadzba upravená podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona je v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri strede trestnej sadzby v trvaní 16 mesiacov a zároveň obžalovaného v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (01.12.2006 vykonal trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 3T/151/2003).

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.